

شہادت حضرت رقیہ علیہا السلام

الہام موگوئی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شهادت حضرت رقيه عليها السلام

نویسنده:

الهام موگوئی

ناشر چاپی:

مجله حوزه

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۶	شهادت حضرت رقیه علیهاالسلام
۶	مشخصات کتاب
۶	مقدمه
۶	تو با سرِ بابا چه گفتی؟
۷	رقیه علیهاالسلام کوچک زینب (س)
۱۰	درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

شهادت حضرت رقیه علیها السلام

مشخصات کتاب

نویسنده: الهام موگوئی

ناشر: مجله حوزه

مقدمه

عمه، بابایم کجاست؟ اسارت دشوار و یتیمی دردی عمیق است. یک سه ساله، چگونه می تواند تمام رنجِ تشنگی و زخم تازیانه اسارت و از آن بدتر، درد یتیمی را به جان بخرد، آن هم قلب کوچکی سه ساله ای که تپیدن را از ضربان قلب پدر آموخته و شبی را بی نوازش او به صبح نرسانده است. اما... اما او رقیه حسین است و بزرگی را هم از او به ارث برده است. رقیه پس از عاشورا، پدر را از عمه سراغ می گیرد و لحظه ای آرام ندارد، با نگاه های کنجکاوش از هر سو - تمام عشقش - پدرش را می جوید و سکوت عمه، سؤال او را بی جواب می گذارد و او باز هم می پرسد: «عمه، بابایم کجاست؟...» لحظه های بی قرارین جا خرابه های شام، منزل گاه اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله وسلم است. رقیه با اسیران دیگر وارد خرابه

می شوند، اما دیگر تاب دوری ندارد. پریشان در جست و جوی پدر است. امشب رقیه، فقط پدر و نوازش های پدر را می خواهد. امشب رقیه علیها السلام است و عمه، امشب رقیه علیه السلام است و سر بابا، امشب ملائک آسمان از غم دختر حسین علیه السلام در جوش و خروشدند، امشب شب وداع رقیه علیها السلام و زینب علیها السلام است. او در آغوش عمه، بوی پدر را به یاد می آورد و دستان پر مهر او را احساس می کرد. گل نازدانه پدر رقیه... رقیه نجیب! ای مهتاب شب های الفت حسین! ای مظلوم ترین فریاد خسته! گل نازدانه پدر و انیس رنج های عمه! رقیه... رقیه کوچک! ای یادگار تازیانه های نینوا و سیل سیلی کربلا! دست های کوچک هنوز بوی نوازش های پدر را می داد، و نگاه های معصوم و چشمان خسته ات، نور امید را به قلب عمه می تاباند. رقیه... رقیه صبور! بمان، که بی تو گلشن خزان دیده اهل بیت، دیگر بوی بهار را استشمام نخواهد کرد، تو نوگل بهشتی و فرشته زمینی، پس بمان که کمر خمیده عمه، مصیبتی دیگر را تاب نخواهد آورد. غربت خرابهها رب امشب چه شبی است. در و دیوار فرو ریخته این خرابه غزل کدامین خداحافظی را می سرایند؟ زینب، این بانوی نور و نافله های نیمه شب، دستی به آسمان دارد و دستی بر سر رقیه؛ بخواب عزیز برادرم! باز هم رقیه علیها السلام و گریه های شبانه، باز هم بهانه بابا و بی قراری هایش، و این بار شامیان چه خوب پاسخ بی قراری رقیه علیها السلام را می دهند و سر حسین علیه السلام را نزد او می آورند. آن شب، هیچ کس توان جدا کردن رقیه علیها السلام را از سر بابا نداشت.

تو با سر بابا چه گفتی؟

چشم های پدر، کدامین سرود رفتن را برای خواند که مانند فرشته ای کوچک، از گوشه خرابه تا

عرش اعلا پر کشیدی و غربتِ خرابه را برای عمه به جای نهادی. متاب ای ماه، متاب! امشب، غم گین ترین ماه، آسمان دنیا را تماشا می کند. آسمان! چه دل گیری امشب، گویی غم

مصیبتی به گستردگی زمین، قلبت را می فشرد. امشب فرشته های سیاه پوش، بال در بال هم، فوج فوج به زمین می آیند و ترانه غم می سرایند. در و دیوار خرابه، از اندوه زینب علیها السلام، بر سر و سفیر می کوبند. امشب چشمه های آسمان، از گریه خونین زینب علیها السلام، خون می بارد و چهره زمین از وسعت اندوه، تاریک است. متاب امشب ای ماه، متاب! هیچ می دانی، امشب گیسوان پریشان رقیه، به خواب کدامین نوازش رفته است؟ متاب که دردهای آشکار بسیار است. متاب که زخم های بی شمار بسیار است. متاب که دل پر شرار زینب علیها السلام به شراره جدایی نازنینی دیگر، در سوز و گداز است. متاب که امشب خرابه شام، از داغ سه ساله گل حسین، تیره ترین خرابه دنیا است. متاب ای ماه، متاب! آرام نازنین عمه آرام نازنین عمه! آرام، مبدا شامیان صدای گریه و بی تابی دختر حسین را بشنوند. این خرابه کجا

و آغوش گرم و نوازش های مهربان بابا کجا؟ این سر بریده بابا و این دختر کوچک حسین. هر چه می خواهد دل تنگت، بگو. بابا، امشب به مهمانی دل بی قرار آمده، بگو از سیلی خوردن ها و تازیانه ها و آتش خیمه های عصر عاشورا. بگو از درد غربت و محنت غربی، بگو از صورت های نیلی و اسیری و بیابان های بی رحمی. بگو از بی شرمی یزیدیان و کوفیان سست پیمان و استقبال شامیان، آرام، نازنین عمه! آرام. اکنون تو، به مهمانی بابا می روی. سفر به سلامت! اندوه هجرت امشب به وعده گاه نخستین باز می گردی. آن جا پدر و ملائک، به اشتیاق، در انتظار تو هستند. امشب آسمان گرفته و تاریک است و باد خزان غبار مرگ می پاشد. گریه امان اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله وسلم را بریده است و عشق از غم این هجران، و اندوه هجرت تو گل تازه شکفته و معطری که در قلب بهار می پژمرد، زار می نالد، آرام و قرار زینب علیها السلام، رفته است. سرانجام آن لحظه فرا رسید و

رقیه علیها السلام کوچک زینب (س)

از خاک تا افلاک پر کشید. تو را چه بناممتو را چه بنامم، که ناب تر از شب‌نم های صبح گاه بر گلبرگ تاریخ نشسته ای. تو را چه بسرایم که

آوازه برکت و کرامت، موج وار، همه دل ها را به تلاطم در آورده است. تو را چه بنامم که بیش از سر بهار در آغوش بابا، طعم زندگی را نچشیدی و مانند او، غریبانه از غربت این غریستان خاکی بار سفر بستی. پس سلام بر تو، روزی که به عالم خاکی گام نهادی و روزی که به افلاک پر کشیدی. میلاد نوگل امام حسین علیه السلام امام حسن مجتبی علیه السلام، به برادرش امام حسین علیه السلام وصیت نمود که با ام اسحاق که همسرش بود وصلت کند. امام حسین علیه السلام به سفارش برادر عمل کرد و ثمره آن ازدواج، دختر نازدانه ای به نام رقیه شد. با تولد حضرت رقیه علیها السلام در سال ۵۷ قمری، مدینه نور دیگری گرفت و خانه کوچک امام، گرمای تازه ای یافت. دیری نپایید که ام اسحاق جان به جان آفرین تسلیم کرد و رقیه کوچک از نعمت مادر محروم شد. امام حسین علیه السلام او را در آغوش پر مهر خویش، بزرگ کرد و پیوسته به خواهرش زینب علیها السلام سفارش می فرمود که برای رقیه علیها السلام مادر باشد و به او محبت کند. بی مادری حضرت رقیه

علیها السلام، پرستاری های حضرت زینب علیها السلام و سفارش های حضرت امام حسین علیه السلام باعث شده بود، پیوندی عمیق، بین حضرت زینب علیها السلام و حضرت رقیه علیها السلام پدید آید. رقیه در کربلا از لحظه ورود کاروان به کربلا، رقیه لحظه ای از پدر جدا نمی شد، شریک غم ها و مصیبت های او بود و با دیگر یاران امام از درد تشنگی می سوخت. یکی از افراد سپاه یزید می گوید: من در میان دو صف لشکر ایستاده بودم، دیدم کودکی از حرم امام حسین علیه السلام بیرون آمد، دوان

دوان خود را به امام رسانید، دامن آن حضرت را گرفت و گفت: ای پدر، به من نگاه کن! من تشنه ام. این تقاضای جان سوز آن دختر تشنه کام و شیرین زبان، چون نمکی بر زخم های دل امام بود و او را متقلب کرد، بی اختیار اشک از چشمان اباعبدالله علیه السلام جاری گردید و با چشمی اشک بار فرمود: «دخترم، رقیه! خداوند تو را سیراب کند؛ زیرا او وکیل و پناه گاه من است.» پس دست کودک را گرفت و او را به خیمه آورد و او را به خواهرانش سپرد و به میدان برگشت. رقیه و سجاده پدر گاه سجاده امام حسین علیه السلام، با دست های کوچک حضرت رقیه علیها السلام باز می شد و او به انتظار پدر

می نشست تا می آمد و در آن سجاده به نماز می ایستاد و رقیه علیها السلام از آن رکوع و سجود امام لذت می برد. در کربلا نیز رقیه علیها السلام، هر بار هنگام نماز، سجاده امام را می گشود. ظهر عاشورا به عادت همیشگی منتظر بابا بود، ولی پس از مدتی، شمر وارد خیمه شد و رقیه علیها السلام را کنار سجاده پدر دید که سراغ او را می گرفت، آن ملعون نیز جواب این سؤال را با سیلی محکمی که به صورت کوچک او نواخت، پاسخ گفت. رقیه در راه شامکاروان کربلا، از کوفه راهی شام شد، همان کاروانی که اهل بیت پیامبر بودند و به اسیری از کربلا

آورده شده بودند، در بین راه که سختی و مشکلات بر رقیه کوچک فشار آورده بود، شروع به گریه و ناله کرد. یکی از دشمنان چون آن فریاد و ضجه را شنید، به رقیه علیها السلام گفت: ای کنیز، ساکت باش؛ زیرا این با گریه تو ناراحت می شوم. آن حضرت بیشتر اشک ریخت، بار دیگر آن نامرد گفت: ای دختر خارجی، ساکت باش. حرف های زجر دهنده آن مرد، قلب رقیه علیها السلام را شکست، رو به سر پدر فرمود: ای پدر! تو را از روی ستم و دشمنی کشتند و نام خارجی را هم بر تو گذاردند، پس از این جمله ها، آن دشمن خدا، غضب کرد و با عصبانیت رقیه را از روی شتر بر زمین انداخت. رقیه در خرابه شامبعد از ورود اهل بیت امام حسین علیه السلام به شام، آنان را در خرابه ای نزدیک کاخ سبز یزید جای دادند.

روزها آفتاب و شب ها، سرما به شدت آنان را اذیت می کرد. علاوه بر آن، نگاه مردم شام که به تماشای خرابه نشینان می آمدند، داغی جان سوز بود. روزی حضرت رقیه علیها السلام، به جمع شامیان که در حال برگشتن به خانه های خود بودند، اشاره کرد و ناله ای دردناک از دل برآورد و به عمه اش گفت: ای عمه، اینان کجا می روند؟ آن حضرت فرمود: ای نور چشمم اینان ره سپار خانه و کاشانه خود هستند. رقیه گفت: عمه جان مگر ما خانه نداریم، و زینب علیها السلام فرمود: نه، ما در این جا غریبه هستیم و خانه ای نداریم، خانه ما در مدینه است. با شنیدن این سخن، صدای ناله و گریه رقیه بلند شد. رقیه و خواب پدرسختی های اسارت، رقیه علیها السلام را به شدت می رنجاند و او یک سره بهانه بابا را می گرفت، شبی در

خرابه شام و در خواب، پدر را دید، چون از خواب برخاست و چشم گشود، خود را در خرابه یافت و از پدر نشانی ندید. از عمه سراغ پدر را گرفت و زینب علیها السلام بسیار گریه کرد و رقیه علیها السلام نیز با عمه گریست. آن شب باز صدای عزاداری زنان اهل بیت بلند شد؛ مجلسی که نوحه سرایش رقیه علیها السلام بود. از سر و صدای اهل بیت، یزید از خواب بیدار شد و پرسید چه خبر است؟ به او خبر دادند که کودکی سراغ پدرش را گرفته است. یزید دستوری داد، سر پدرش را برای او ببرند. این دستور یزید نشان از رذالت و شقاوت طینت او بود و برگی دیگر از دفتر مظلومیت های بی شمار اهل بیت را گشود. پرواز به سوی پدر وقتی به دستور یزید، سر پدر را برای رقیه علیها السلام آوردند، رقیه سر را در بغل گرفت و عقده های دل

را باز کرد و هر چه می خواست با سر بابا گفت. آن شب رقیه علیها السلام، گم شده خود را یافته بود، اما بی نوازش و آغوش گرم. پس لب هایش را بر لب های بابا گذاشت و آن قدر گریست تا جان به جان آفرین تسلیم کرد. پشت خمیده زینب علیها السلام شکست، رو به سر برادر فرمود: آغوش بگشا که امانت را باز گرداندم. دیگر کسی ناله های شبانه رقیه علیها السلام را در فراق پدر نشنید. وداع زینب علیها السلام با رقیه علیها السلام وقتی کاروان اسیران کربلا، به مدینه بر می گشت، غمی جان کاه وجود زینب علیها السلام را می آزد؛ چگونه از خرابه و شام دل بکند؟ نو گلی از بوستان حسین علیه السلام در این خرابه آرمیده، شام بوی رقیه علیها السلام را می دهد، رقیه ای که یادگار برادر بود و نازدانه پدر و در دست زینب علیها السلام امانت. زینب علیها السلام بی رقیه چگونه به کربلا و مدینه وارد شود؟ غم سراسر شام را گرفته و گریه ها، باز هم سکوت شهر را در هم شکسته است. راز دل با پدر هنگامی که در خرابه شام، سر پدر را نزد رقیه علیها السلام آوردند، آن دختر کوچک بسیار گریست و

سخنانی بر زبان آورد که شیون اهل بیت علیه السلام را بلند کرد و آتش بر دل زینب علیها السلام نشاند: پدر جان! کدام سنگ دلی سرت را برید و محاسن تو را به خون پاکت خضاب کرد؟ پدر جان! چه کسی مرا در کودکی یتیم کرد؟ پس از مادر از غم فراق او به دامان تو پناه می آوردم و

محبت او را در چشم های تو سراغ می گرفتم، اکنون پس از تو به دامان که پناه برم؟ پدر جان! پس از تو چه کسی نگهبان دختر کوچکت خواهد بود، تا این نهال نو پا به بار بنشیند؟ پدر جان! پس از تو چه کسی غم خوار چشم های گریان من خواهد بود؟ پدر جان! در کربلا، مرا تازیانه زدند، خیمه ها را سوزاندند، طناب بر گردن ما انداختند و بر شتر بی حجاز سوار کردند و ما را اسیران از کوفه به شام آوردند. شام، حرم یادگار حسین علیه السلام رقیه کوچک و یادگار حسین علیه السلام، پس از رحلت در خرابه شام، همان جا مدفون گردید، کم کم

مقبره ای به روی قبر بی چراغ او ساخته شد و بارگاهی برای عاشقان شد. حرمش، میعادگاه عاشقان دل سوخته اباعبدالله است. بوی حسین، از هر گوشه اش روح و جان را می نوازد.

نیازمندان، دست حاجت به سویش دراز می کنند و خسته دلان بار سنگین دل را در کنار او

می گشایند. زیارت حرم و بارگاهش آرزوی هر دل داده ای است. شهادت حضرت رقیه در سروده شاعران

سوختم ز آتش هجر تو پدر تب کردم

روز خود را به چه روزی بنگر شب کردم

تازیانه چو عدو بر سر و رویم می زد

ناامید از همه کس روی به زینب علیهاالسلام کردم

*** اشک یتیم

ای عمه بیا تا که غریبانه بگیریم

رو از وطن و خانه، به ویرانه بگیریم

پژمرد گل روی تو از تابش خورشید

در سایه نشینیم و به جانانه بگیریم

لبریز شرای عمه دگر کاسه صبرم

بر حال تو و این دل ویرانه بگیریم

نومید ز دیدار پدر گشته دل من

بنشین به کنارم، پریشانه بگیریم

گردیم چو پروانه به گرد سر معشوق

چون شمع در این گوشه کاشانه بگیریم

این عقده مرا می کشد ای عمه

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السّلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی

آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البحار- ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز:

الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه

ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ...

د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر

ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۰۲۴۵۰۲۳۵)

ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...

ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی:

www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳-(۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران ۲۳۳۳۰۴۵(۰۳۱۱)

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده ولی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایند انشاءالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳ و شماره حساب شب: IR۹۰-۰۱۸۰-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۶۲۱
۵۳-۰۶۰۹ به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید
ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام :- هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسير المنسوب إلى الإمام العسكري عليه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست تر می داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می رهایی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، اما تو دریچه ای [از علم] را بر او می گشایی که آن بینوا، خود را بدان، نگاه می دارد و با حجت های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می سازد و او را می شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی گمان، خدای متعال می فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

اصفهان

فائده‌مند

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹